

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jerzy Bess
Sędziowie:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.) SSA Paweł Czepiel
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w C.

przeciwko G. Z. (1) i Bankowi Spółdzielczemu w L.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

na skutek apelacji powodów i pozwanej G. Z. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 14 grudnia 2016 r. sygn. akt I C 10/16

1. **oddala apelacje;**

2. **zasądza od powoda M. Z. (1) na rzecz Banku Spółdzielczego w L. kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**

3. **zasądza od strony powodowej (...) Spółki z o.o. w C. na rzecz strony pozwanej Banku Spółdzielczego w L. kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**

4. **przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach na rzecz adwokata T. K. kwotę 3.321 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden złotych), w tym 621 zł podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi M. Z. (1) z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.**

SSA Paweł Czepiel SSA Jerzy Bess SSA Grzegorz Krężolek

UZASADNIENIE

Uznając za niezasadne zgłoszone w formie odrębnych powództw sformułowanych wobec Banku Spółdzielczego w L. i G. Z. (1), połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, żądań: spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w C. oraz M. Z. (1) o wyłączenie od egzekucji: maszyny do uboju, linii do uboju drobiu, linii patroszenia go i schładzania, oraz łuszcarki do lodu i myjki wysokociśnieniowej, Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z dnia 14 grudnia 2016r:

– powództwa oddalił [pkt I],

- przyznał adwokatowi T. K. od Skarbu Państwa -Sądu Okręgowy w Kielcach- wynagrodzenie w kwocie brutto 4.428 zł, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu [pkt II],

-zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. i M. Z. (1), na rzecz Banku Spółdzielczego w L. kwoty po 1.808,50 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu. [pkt III sentencji wyroku]

Orzeczenie to zostało sprostowane, w zakresie oznaczenia właściwej siedziby powodowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W dniu 16 marca 2011r. przed notariuszem A. Z. w Kancelarii Notarialnej w K. za numerem Rep. (...) powód M. Z. (1) udzielił swej żonie G. Z. (1), z którą pozostawał w ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej, pełnomocnictwa do zawierania w jego imieniu i na jego rzecz:

- umów kredytowych lub umów o pożyczki pieniężne z dowolnym bankami do kwot oraz na warunkach według uznania pełnomocnika, podpisywania umów kredytowych lub umów o udzieleniu pożyczek, dokonywania zabezpieczeń kredytów i pożyczek, dokonywania zabezpieczeń kredytów i pożyczek, w tym w szczególności:

-podpisywania weksli in blanco oraz deklaracji wekslowych,

-zawierania umów o zabezpieczenie kredytów i pożyczek, umów ubezpieczenia nieruchomości na potrzeby zabezpieczenia powstałych zobowiązań,

-umów ubezpieczenia na życie i cesji tych praw na rzecz banków-wierzycieli,

-ustanawiania hipotek i zastawach na nieruchomościach i prawach,

-przeniesienia własności dowolnych nieruchomości na zabezpieczenie długu,

-poddania go rygorom egzekucji w trybie art. 97 ustawy prawo bankowe;

-reprezentowanie go przed wszelkimi sądami powszechnymi i szczególnymi, organami władzy państwowej, samorządowej, osobami fizycznymi, osobami prawnymi i instytucjami nieposiadającymi osobowości prawnej, w tym w szczególności przed właściwym urzędem skarbowym, bankami, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, Poczta Polska, zawierania umów niewymagających formy szczególnej, składania wszelkich oświadczeń, deklaracji, dyspozycji, poleceń, podpisów, pism i wyjaśnień, dokonywania operacji na rachunkach bankowych, otwierania i zamykania kont bankowych, odbioru pism, przesyłek, i korespondencji, podejmowania wszelkich czynności faktycznych i prawnych koniecznych do realizacji w zakresie pełnomocnictwa na warunkach według uznania pełnomocnika.

W dniu 29 września 2011r. pomiędzy G. Z. (1) - jako kredytobiorcą, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Markur Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w C. przy ul. (...), a Bankiem Spółdzielczym w L. została zawarta umowa o kredyt restrukturyzacyjny nr (...) w kwocie 3.000.000 zł na okres od 29 września 2011r. do 20 września 2021r.

W umowie zawarto oświadczenie kredytobiorcy, że środki z kredytu wykorzysta wyłącznie na spłatę zobowiązań kredytowych wobec Banku Spółdzielczego w L. oraz spłatę zobowiązań handlowych wobec dostawców.

Zabezpieczenie spłaty udzielonego kredytu, a także innych związanych z kredytem należności, stanowiły m.in. przewłaszczenie maszyn i urządzeń produkcyjnych - maszyny do uboju, linii ubojowej, linii patroszenia, linii schładzania, myjki wysokociśnieniowej i łuszcarki – stanowiących własność G. Z. (1) znajdujących się w zakładzie produkcyjnym w C. wraz z cesją praw z polisy ubezpieczeniowej oraz poręczenia cywilne udzielone przez M. Z. (1), D. Z. i J. Z..

Umowę poręczenia udzielonego przez M. Z. (1) podpisała G. Z. (1) w imieniu męża w odwołaniu się do treści wskazanego wyżej pełnomocnictwa .

Zgodnie z treścią , umowy przewłaszczenia , w celu zabezpieczenia należności Banku Spółdzielczego w L., wynikających z umowy o kredyt restrukturyzacyjny nr (...) z dnia 29 września 2011r. zawartej z G. Z. (1) istniejących w dniu zawarcia niniejszej umowy, jak i mogących powstać w przyszłości – G. Z. (1) jako przewłaszczająca, przeniosła na bank prawo własności rzeczy ruchomych: maszyny do uboju, linii ubojowej, linii patroszenia, linii schładzania, myjki wysokociśnieniowej i łuszcarki o ogólnej wartości netto wynoszącej w dniu zawarcia niniejszej umowy 550.350 zł ustalonej na podstawie operatu szacunkowego J. K. z zastrzeżeniem warunku, że jeżeli powyższa należność banku wraz z prowizją, odsetkami i innymi należnościami zostanie spłacona w terminie określonym w umowie o kredyt, nastąpi zwrotne przeniesienie prawa własności bez konieczności sporządzenia odrębnej umowy.

W dniu 16 maja 2013r. przed notariuszem A. Z., w Kancelarii Notarialnej w K. została zawarta umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.. Postanowieniem z dnia 8 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w K. - Wydział G. (...)wpisał do Krajowego Rejestru Sądowego: (...) tę spółkę. Jako jej wspólnicy zostali ujawnieni M. S. i W. Z., a jako prezes jednoosobowego zarządu J. Z.- córka G. i M. Z. (1).

Jak wynika z dalszych ustaleń Sądu Okręgowego , postanowieniem z dnia 20 września 2013r., wydanym w sprawie o sygnaturze VIII Co 1706/13 , Sąd Rejonowy w K.nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)z dnia 9 września 2013r. wystawionemu przez Bank Spółdzielczy w L. przeciwko dłużnikom: G. Z. (1), M. Z. (1), D. Z. i J. Z. z tytułu umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) z dnia 29 września 2011r. oraz umów poręczenia z dnia 29 września 2011r., solidarnie, do łącznej kwoty nie przekraczającej sumę 6.000.000 zł.

Od tego orzeczenia zażalenia wnieśli wszyscy dłużnicy.

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016r. w sprawie o sygnaturze II Cz 1668/15 Sąd Okręgowy w K. środki odwoławcze zostały oddalone.

Pismem z dnia 30 grudnia 2013r., Bank Spółdzielczy w L. wezwał G. Z. (1) prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w C. na podstawie § 12 ust. 1 umowy przewłaszczenia z dnia 29 września 2011r. do wydania i dostarczenia na swój koszt następujących środków trwałych: maszyny do uboju, linii ubojowej, linii patroszenia, linii schładzania, myjki wysokociśnieniowej i łuszcarki, które to rzeczy wraz z pełną dokumentacją do rąk przedstawiciela banku w dniu 20 stycznia 2014r.

W dniu 15 stycznia 2014r. pomiędzy G. Z. (1) jako sprzedającą a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w C., jako kupującą reprezentowanym przez prezesa zarządu J. Z. , została sporządzona umowa, przeniesienia własności rzeczy oznaczonych co do tożsamości , które wcześniej były objęte umową przewłaszczenia na rzecz Banku Spółdzielczego w L..

Sprzedająca oświadczyła, że jest właścicielem maszyn i urządzeń wchodzących w skład ubojni drobiu; w skład tego uposażenia wchodzi : linia uboju drobiu, linia patroszenia drobiu, linia schładzania drobiu; stan techniczny tych urządzeń został opisany, a wartość określona na kwotę 153.000 zł w operacie szacunkowym sporządzonym przez rzeczoznawcę M. P. (1)

W § 2 umowy stwierdzono, że G. Z. (1), za zgodą swojego męża M. Z. (1) sprzedaje kupującemu urządzenia wymienione w § 1 umowy za wskazaną wyżej kwotę wynikającą z szacunku, a cena zostanie zapłacona w sposób następujący:

do końca lutego 2014r. sprzedawca otrzyma 23.000 zł, pozostała kwota zostanie wypłacona w 84 równych ratach po 1.550 zł każda + podatek od towarów i usług w aktualnej wysokości, od marca 2014r. do 10-go dnia każdego miesiąca;

w przypadku uchybienia terminowi zapłaty przez kupującego którejkolwiek części ceny sprzedającej przysługuje prawo naliczenia odsetek ustawowych od dnia płatności określonego wyżej.

Zgodnie z § 3, stan techniczny urządzeń jest kupującemu znany i nie wnosi do niego żadnych zastrzeżeń, a własność urządzeń będących przedmiotem umowy przenoszona jest na kupującego z chwilą podpisania umowy.

Pod tekstem umowy M. Z. (1) uczynił adnotację, iż wyraża zgodę na sprzedaż przedmiotów objętych umową.

Pismem z dnia 22 stycznia 2014r., skierowanym do Zarządu Banku Spółdzielczego w L., w odpowiedzi na wezwanie banku do wydania przewłaszczonej ruchomości, G. Z. (1) poinformowała, że nie jest w stanie tego dokonać z dwóch powodów: po pierwsze na wydanie nie wyraża zgody jej mąż, ich współwłaściciel. Po wtóre przedmioty te zmieniły swój status prawny w części, która przypada jej mężowi.

Dokumentując zawartą 15 stycznia 2014r. umowę, w dniu 3 marca 2014r. (...) Ubojnia (...) prowadząca jako jednoosobowy przedsiębiorca działalność gospodarczą, wystawiła na nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w C. fakturę nr (...) na kwotę 188.190 zł / brutto/

Sąd I instancji ustalił ponadto, iż postanowieniem z dnia 12 maja 2014r., w sprawie o sygnaturze VIII Co 842/14 Sąd Rejonowy wK. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 22 kwietnia 2014r. nr (...) wystawionemu przez Bank Spółdzielczy w L. przeciwko dłużnikowi G. Z. (1) z tytułu zawartej umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 29 września 2011r., na podstawie której dłużnik G. Z. (1) ma wydać na rzecz Banku Spółdzielczego w L. następujące rzeczy: maszynę do uboju, linię ubojową, linię patroszenia, linię schładzania, myjkę wysokociśnieniową i łuszczarkę – wymienione w wykazie środków trwałych na zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego[restrukturyzacyjnego], udzielonego na podstawie umowy kredytowej nr (...) z dnia 29 września 2011r.

W dniu 16 marca 2015r. do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym wK., wpłynął wniosek Banku Spółdzielczego w L. o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikom: G. Z. (1), M. Z. (1), D. Z. i J. Z. w celu wydania bankowi ruchomości: maszyny do uboju, linii ubojowej, linii patroszenia, linii schładzania, myjki wysokociśnieniowej i łuszczarki. Do wniosku załączono bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 22 kwietnia 2014r. zaopatrzony we wskazaną wyżej klauzulę wykonalności.

Postanowieniami z dnia 2 kwietnia 2015r., w sprawie oznaczonej sygnaturą Km 549/15 komornik oddalił ten wniosek w zakresie wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko M. Z. (1), D. Z. i J. Z. o wydanie ruchomości, wszczął natomiast postępowanie egzekucyjne przeciwko G. Z. (1).

W sprawie tej w dniu 16 kwietnia 2015r. wpłynęły wnioski M. Z. (1) i (...) - spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. o wyłączenie od egzekucji których żądania i motywy były tożsame z treścią i uzasadnieniami pozwów, następnie wniesionych do Sądu Okręgowego w Kielcach.

Nadto spółka (...), w dniu 4 maja 2015r. skierowała do pozwanego banku wniosek o odstąpienie od egzekucji, podnosząc, że sporne ruchomości nigdy skutecznie nie stały się przedmiotem zabezpieczenia kredytu, gdyż ich współwłaściciel M. Z. (1) nie wyraził zgody na jego dokonanie, na podstawie umowy zawartej w 2011r

W związku z tym ruchomości te zostały skutecznie nabyte przez spółkę, na podstawie czynności prawnej ze stycznia 2014r.

W odpowiedzi bank odmówił temu postulatowi , argumentując , iż wyłącznym właścicielem tych ruchomości była G. Z. (1) jako przedsiębiorca prowadzący działalność pod firmą (...), która przeniosła na bank te ruchomości , na podstawie umowy z 29 września 2011r

Zaciągnięty przez pozwaną G. Z. (1) kredyt restrukturyzacyjny na dzień zamknięcia rozprawy nie został spłacony.

Z kolejnej części ustaleń Sądu I instancji wynika , iż przeciwko (...) spółce z o.o. w C., przed komornikiem przy Sądzie Rejonowym wK., M. P. (2), od 2015r. toczą się postępowania egzekucyjne o sygnaturach Km 46/15 i Km 83/15 z wniosków D. W. i A. S..

W dniu 14 stycznia 2016r., w czasie dokonywanej w sprawach Km 46/15 i Km 83/15 kolejnej czynności zajęcia ruchomości znajdujących się C. : linii do krojenia drobiu, odłuszcarki żołądków oraz linii do schładzania drobiu obecna przy zajęciu pozwana, sprzeciwiła się zajęciu oświadczając , że ruchomości te należą do Banku Spółdzielczego w L..

Cała rodzina Z. w tym rodzice G. i M. Z. (2) oraz córka J. mieszka wspólnie w C. przy ul. (...), będącej miejscem siedziby spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...).

Ocena prawna roszczeń powodów została rozpoczęta od wskazania przesłanek normatywnych , których spełnienie decyduje o uwzględnieniu roszczenia ekscydacyjnego , na podstawie art. 841 §1 kpc.

W dalszej części swojego stanowiska Sąd Okręgowy uznał , że żądania tak M. Z. (1) jak i spółki z o. o. (...) w C. , domagających się zwolnienia od egzekucji prowadzonej przez komornika przy Sądzie Rejonowym w K. w sprawie Km 549/15 przeciwko G. Z. (1) , ruchomości stanowiących przedmiot umowy sprzedaży pomiędzy spółką a dłużniczką z dnia 15 stycznia 2014r , nie może zostać uznane za zasadne albowiem wcześniej, bo na podstawie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie , zawartej pomiędzy dłużniczką , jako jednoosobowym przedsiębiorcą działającym pod firmą (...), a pozwanym Bankiem Spółdzielczym w L. , prawo własności do nich przeszło na bank , w warunkach nie spłacenia zaciągniętego zobowiązania kredytowego , które miało zabezpieczać to przewłaszczenie.

Analizując treść zeznań prezesa jednoosobowego zarządu spółki (...) - córki małżonków Z. - J. , zwracając szczególną uwagę na wzajemne sprzeczności w jej relacji , w odniesieniu do warunków na jakich linia do uboju drobiu i inne ruchomości , objęte wcześniej umową przewłaszczenia , miały stać się własnością spółki , wyraził stanowisko , iż umowa z 15 stycznia 2014r miała jeden cel , a mianowicie uniknięcie objęcia przedmiotu zbycia konsekwencjami prowadzenia przez pozwaną bank postępowania egzekucyjnego wobec pozwanej G. Z. (1) mającej na celu wydanie tych rzeczy ruchomych na jego rzecz.

Dodatkowym argumentem za poprawnością takiego wniosku było też stanowisko samej G. Z. (1) , która w ramach czynności zmierzających do ich zajęcia , w ramach innego postępowania egzekucyjnego , skierowanego przeciwko spółce z o. o. (...), które miały miejsce w dwa lata po zawarciu umowy mającej przenosić własność tych składników na spółkę (...) twierdziła ,że nie mogą one być tym zajęciem objęte albowiem stanowią własność Banku Spółdzielczego w L..

Odnosząc się do argumentów powoda M. Z. (1) , na podstawie których budował on żądanie zwolnienia od egzekucji, Sąd Okręgowy , żadnego z nich nie uznając za zasadny , w pierwszej kolejności wskazywał , że powód nie dowiódł w sporze , że umowa przewłaszczenia linii do uboju drobiu i innych ruchomości z 29 września 2011r jest umową nieważną.

Ustalenia dokonane w sprawie , jak podnosił Sąd , pozwalają na stwierdzenie , iż M. Z. (1) albo nie był , jak twierdzi , współwłaścicielem tych składników majątkowych albo też, będąc nim , wyraził domniemaną zgodę na to, aby jego małżonka zawarła z bankiem umowę przewłaszczenia , która jako ważna, była podstawą przejścia na bank tytułu własności do tych składników. Skutek ten wyłączył możliwość przeniesienia ich w dniu 15 stycznia 2014r na spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w C..

Za takim wnioskiem prawnym, zdaniem Sądu Okręgowego przemawia fakt, że powód był poręczycielem zobowiązania kredytowego jako jego żona zaciągnęła wobec Banku Spółdzielczego w L., na podstawie umowy podpisanej w dniu 29 września 2011r o kredyt restrukturyzacyjny, zabezpieczeniem spłaty którego była zarówno ta umowa poręczenia jak i umowa przewłaszczenia wskazanych w ramach ustaleń faktycznych elementów majątkowych.

Trafności takiego wniosku nie przeczy przy tym okoliczność, że G. Z. (1) podpisała umowę poręczenia jako pełnomocnik męża albowiem zakres tego pełnomocnictwa, sporządzonego w formie notarialnej - rep (...) przed notariuszem A. Z., w dniu 16 marca 2011r, a zatem przed zawarciem tak umowy o kredyt restrukturyzacyjny jak i ustanowieniem zabezpieczeń, był tak szeroki, że obejmował również działanie pełnomocnika za M. Z. (1) także przy dokonywaniu czynności tej treści.

Dodatkowo Sąd Okręgowy argumentował, że skuteczność tej podstawy reprezentacji męża przez żonę była badana przez Sądy obu instancji, w ramach rozstrzygania wniosku banku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, [[sygn. akt VIII Co 1706/13, II CZ 1668/15]]. Wyniki tej weryfikacji były zgodne, potwierdzając jej skuteczność prawną.

Jako nietrafny ocenił także Sąd zarzut powoda, który w swoim stanowisku procesowym wskazywał na prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w N. (...) z jego inicjatywy, postępowanie przygotowawcze w związku z podejrzeniem poświadczenia nieprawdy w dokumencie pełnomocnictwa przez notariusza i pozwany bank, na szkodę powoda. M. Z. (1) nawet bowiem nie uprawdopodobnił, aby takie, kwalifikowane karnie działanie miało miejsce.

Jak wynika z dalszej części oceny prawnej roszczeń powodów za ich uwzględnieniem nie może przemówić także okoliczność, że występująca w procesie po stronie pozwanej G. Z. (1) uznała powództwa tak spółki (...) jak i męża.

W ramach dopuszczalnej w świetle normy art. 213 §2 kpc oceny tego uznania, Sąd uznał je za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, bo zmierzające do pokrzywdzenia banku - wierzyciela.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 98 § 1 i 3 kpc.

W warunkach przegrania procesu przez powoda M. Z. (1), wynagrodzenie dla reprezentującego go z urzędu pełnomocnika będącego adwokatem, zostało przyznane ze środków budżetowych Skarbu Państwa.

Apelacje od tego wyroku złożyli M. Z. (1), spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) oraz pozwana G. Z. (1).

Środek odwoławczy pozwanej, którym zakwestionowała rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w całości, postulując w pierwszej kolejności jego zmianę poprzez uwzględnienie żądania, a ewentualnie wydanie orzeczenia kasatoryjnego i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, został oparty na następujących zarzutach:

a/ niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a to tych dotyczących sposobu wzajemnych rozliczeń majątkowych pomiędzy małżonkami Z., w warunkach zawarcia przez skarżącą umów z pozwanym bankiem. W konsekwencji braku tych ustaleń niemożliwym jest określenie granic wzajemnej odpowiedzialności regresowej pomiędzy apelującą a jej mężem,

b/ naruszenia prawa procesowego, w sposób mający dla rozstrzygnięcia istotne znaczenie tj. art. 233 § 1 kpc, jako następstwa przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. W jego konsekwencji kwestionowane orzeczenie zostało wydane z pominięciem analizy stanu świadomości pozwanej, a co za tym idzie także jej małżonka, w zakresie treści umowy z 29 września 2011r o kredyt restrukturyzacyjny.

Wada ta miała także dotyczyć naruszenia art. 328 §2 kpc wobec, jak pisze skarżąca, pominięcia w uzasadnieniu wyroku z 14 grudnia 2016r wszystkich ustaleń faktycznych [bliżej nie wskazując na fakty, które miałyby być pominięte],

- naruszenia prawa materialnego, a to [także bez wskazania konkretnych norm] przepisów dotyczących rozliczeń majątkowych pomiędzy małżonkami oraz

art. 65 kc , wobec nie wyjaśnienie rzeczywistej woli M. Z. (1) , w ramach aktu udzielenia pełnomocnictwa żonie , w marcu 2011r.

Zakresem apelacji powoda M. Z. (1) zostały objęte punkty I i III sentencji wyroku Sądu Okręgowego , a wniosek w niej zawarty postulował zmianę tego rozstrzygnięcia i uwzględnienie jego powództwa w całości oraz obciążenie pozwanych na rzecz powodów kosztami postępowania za obydwie instancje.

Jako wniosek ewentualny skarżący sformułował żądanie uchylecia wyroku w zaskarżanej części i przekazania sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania.

Apelujący postawił wobec wyroku Sądu I instancji następujące zarzuty :

- błędu w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie , że jako współwłaściciel ruchomości objętych umową przewłaszczenia z 29 września 2011r , wyraził dorozumiana zgodę na nią , mimo , że w tej formie nie można było jej wyrazić i nie mogła ona stanowić podstawy do oceny, iż sama umowa przewłaszczenia , jako ważna , wywołała skutek prawny , na który nietrafnie powołał się Sąd niższej instancji,

- naruszenia prawa procesowego , w sposób doniosły dla rozstrzygnięcia :

a/ art. 233 § 1 kpc , jako następstwa przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, a to złożonej w charakterze strony relacji J. Z. i nie obdarzenie jej walorem wiarygodności , mimo , że wytknięte jej nieścisłości co do faktów były usprawiedliwione w szczególności ilością transakcji handlowych zawieranych przez spółkę (...), wśród których umowa z 15 stycznia 2014r była jedną z wielu,

b/ art. 787 kpc wobec wadliwego zastosowania tej normy przez Sąd Okręgowy , które, zdaniem skarżącego, miało polegać na daniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu także przeciwko M. Z. (1) - jaklo małżonkowi dłużniczki, mimo , iż wnioskodawca - Bank Spółdzielczy w L. nie wykazał wszystkich przesłanek od których zależy uwzględnienie takiego żądania ,

- naruszenia prawa materialnego , a to art. 5 kc wobec nie zastosowania tego przepisu w rozstrzyganej sprawie.

Zdaniem apelującego za jego zastosowaniem dostatecznie przemawiał fakt , że G. Z. jako pełnomocnik męża realizowała swoje uprawnienia do jego reprezentacji w sposób sprzeczny z tymi zasadami , zawierając umowy zobowiązujące także reprezentowanego do zapłaty bardzo wysokiej sumy zobowiązania wobec banku [3 000 000 zł] , bez jego zgody.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w C. zaskarżyła wyrok z 14 grudnia 2016r w całości , domagając się jego zmiany i uwzględnienia powództwa. Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie wydania rozstrzygnięcia kasatoryjnego i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Apelacja została oparta na zarzutach :

Nierozpoznania istoty sprawy , które apelująca widziała w rozbieżności pomiędzy treścią orzeczenia Sądu Okręgowego, a rzeczywistą istotą sporu pomiędzy stronami. Sąd bowiem zaniechał zbadania materialnej podstawy żądanie banku wobec spółki (...).

- naruszenia prawa procesowego w sposób doniosły dla treści orzeczenia tj.

a/ art. 245 kpc jako konsekwencji pominięcia przez Sąd I instancji treści dokumentu prywatnego tj. faktury Vat dokumentującej umowę zawartą przez skarżącą spółkę z G. Z. (1) za zgodą jej małżonka z 15 stycznia 2014r ,

b/ art. 233 §1 kpc , w następstwie stanowiącego wyraz przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, nie uwzględnienia przez Sąd Okręgowy tego , że M. Z. (1) występował w dwóch , wykluczających się rolach, w umowach kredytowych zawartych przez G. Z. z pozwanym bankiem.

W umowie kredytowej podpisanej w 2007r był wskazywany jako współkredytobiorca podczas gdy , w odniesieniu do restrukturyzacyjnej umowy kredytowej , podpisanej w 2011r był jedynie poręczycielem spłaty przez żonę , wynikającego z niej zobowiązania.

Nie zwrócenie uwagi na te zasadniczo różne role powoda stanowi , zdaniem apelującej spółki , podstawę do stwierdzenia , że Sąd Okręgowy nie ustalił podstawy na jakiej wobec pozwanego banku (...) miałyby odpowiadać,

c/ art. 328 § 2 kpc , jako następstwa nie ujęcia w motywach kwestionowanego wyroku wszystkich istotnych ustaleń faktycznych , co zdaniem skarżącej uniemożliwia instancyjną kontrolę wyroku Sądu Okręgowego,

- naruszenia prawa materialnego w następstwie niewłaściwego zastosowania :

1. art. 95 § 2 i 103 § 1 i 3 kc , jako następstwa nie uwzględnienia w ramach oceny roszczenia skarżącej spółki , że pozwani bank (...), zawierając w 2011r umowę restrukturyzacji kredytu oraz przewłaszczenia działali niezgodnie z treścią pełnomocnictwa udzielonego żonie przez M. Z. (1) , zakładającego ,że czynności dokonane w jego imieniu przez pełnomocnika będą wyłącznie czynnościami podjętymi z korzyścią dla reprezentowanego, a celu tego żadna z tych umów nie realizuje.

2. art. 65 kc , wobec ustalenia przez Sąd woli reprezentowanego wyrażonej w pełnomocnictwie z 16 marca 2011r sprzecznie z treścią tego dokumentu.

Spółka (...) domagała się ponadto uzupełnienia postępowania przed Sądem II instancji i przeprowadzenia dowodów z dokumentów załączonych do środka odwoławczego. Twierdziła przy tym , że dokumenty te zostały zatajone przez Bank Spółdzielczy w L. , a prezes zarządu (...)dowiedziała się o ich istnieniu dopiero z treści zażalenia M. Z. (1) na orzeczenie Prokuratury Rejonowej w N., [[która dokonała oceny jego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa przez notariusza i bank w związku z dokumentem pełnomocnictwa z 16 marca 2011r]

Skarżąca, postulując przeprowadzenie wskazanych dowodów na tym etapie postępowania twierdziła również , iż nie doprowadzi to do przewlekłości postępowania.

Bank Spółdzielczy w L. domagał się oddalenia wszystkich apelacji oraz obciążenia skarżących kosztami postępowania odwoławczego. Podtrzymał przy tym dotąd prezentowaną argumentację o bezpodstawności roszczeń zgłoszonych w pozwach M. Z. (1) i spółki (...).

Rozpoznając apelacje , Sąd Apelacyjny rozważył :

Żaden ze środków odwoławczych, wymierzonych w wyrok Sądu Okręgowego nie może być uznany za uzasadniony.

Apelacja pozwanej G. Z. (3) nie jest usprawiedliwiona albowiem żaden z zarzutów na których się opiera nie może zostać podzielony.

Na wstępie koniecznym jest stwierdzenie , iż mimo , że skarżąca występowała po stronie biernej procesu , a powództwa jej męża i spółki (...) zostały oddalone , w ocenie Sądu Apelacyjnego ma ona interes prawny w zaskarżeniu rozstrzygnięcia z dnia 14 grudnia 2016r.

Nie można bowiem pomijać , że G. Z. (1) uznała żądania obu stron powodowych a mimo to , w ramach przeprowadzonej , na podstawie kryteriów wskazanych w art. 213 §2 kpc oceny , Sąd I instancji uznaje je za prowadzące w swoich konsekwencjach do pokrzywdzenia Banku Spółdzielczego w L. i z tej przyczyny nie rodzące skutku związania , a co za tym idzie nie prowadzące do oceny powództw ekscydencyjnych za uzasadnione.

Stąd zdaniem Sądu II instancji dłużniczka legitymuje się gravamen w zaskarżeniu wyroku.

W tym kontekście przypominając, że Sąd rozpoznający środek odwoławczy jest związany zarzutami natury procesowej postawionymi przez jego autora, zauważyć należy, iż apelująca nie oparła go na zarzucie naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 213 §2 kpc.

Zatem poprawność wniosku prawnego Sądu I instancji zgodnie z którym uznanie powództwa przez dłużniczkę jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, bo prowadzi do pokrzywdzenia pozwanego banku, nie może być przedmiotem weryfikacji apelacyjnej.

Nie ma racji pozwana stawiając zarzut naruszenia art. 233 §1 kpc pod postacią przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów.

Na wstępie oceny tego zarzutu przypomnieć należy, odwołując się do utrwalonego i podzielanego przez skład Sądu Apelacyjnego rozstrzygającego sprawę, stanowiska Sądu Najwyższego, wypracowanego na tle wykładni art. 233 §1 kpc, iż jego skuteczne postawienie wymaga od strony wykazania na czym, w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów polegała nieprawidłowość postępowania Sądu, w zakresie ich oceny i poczynionych na jej podstawie ustaleń.

W szczególności strona ma wykazać dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością czy uznanie, w odróżnieniu od innych, szczególnego ich znaczenia dla dokonanych ustaleń, nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub] zasadami logicznego rozumowania, czy też przewidzianymi przez procedurę regułami dowodzenia.

Nie oparcie stawianego zarzutu na tych zasadach, wyklucza uznanie go za usprawiedliwiony, pozostając dowolną, nie doniosłą z tego punktu widzenia polemiką oceną i ustaleniami Sądu niższej instancji.

/ por. w tej materii, wyrażające podobne stanowisko, powołane tylko przykładowo, orzeczenia Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001, sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005, sygn. III CK 3/05, obydwie powołane za zbiorem Lex/

Ponadto nie można tracić z pola widzenia również, że swobodna ocena dowodów stanowi jeden z podstawowych elementów składających się na jurysdykcyjną kompetencję Sądu, który dowody bezpośrednio przeprowadza.

Ma to m. in. i takie następstwo, że nawet w sytuacji w której z treści dowodów można, w zakresie ustaleń, wyprowadzić równie logiczne, chociaż przeciwne do przyjętych przez Sąd I instancji wnioski, to zarzut naruszenia normy art. 233 §1 kpc, pomimo to, nie zostanie uznany za usprawiedliwiony.

Dopóty, dopóki ocena przeprowadzona przez Sąd ocena mieści się w granicach wyznaczonych przez tę normę procesową i nie doznały naruszenia wskazane tam jej kryteria, Sąd Odwoławczy obowiązany jest ocenę tę, a co za tym idzie także wnioski z niej wynikające dla ustaleń faktycznych, aprobować.

Analiza motywów jakimi G. Z. (1) posłużyła się aby zarzut ten uzasadnić przekonuje, iż nie podjęła ona chociażby próby takiej rzeczowej polemiki z oceną przeprowadzoną przez Sąd I instancji, w ramach której wszystkie dowody za wyjątkiem relacji J. Z. złożonej podczas przesłuchania w charakterze strony powodowej - spółki (...), zostały obdarzone wiarygodnością, a brak tej cechy w odniesieniu do wskazanych depozycji prezesa jednoosobowego zarządu spółki z C. wynikał z przyczyn, które w uzasadnieniu wyroku zostały jednoznacznie wskazane. Trzeba także zauważyć, że większość ustaleń oparła się na treści dowodów z dokumentów, których wiarygodność nie była przez strony podważana, a nie neguje jej również skarżąca pozwana w ramach weryfikowanego zarzutu.

Już to wystarcza dla jego odparcia, jako sprowadzającego się do dowolnej negacji przez apelującą tak oceny Sadu jak i wynikających z nich ustaleń.

Gdy do tego dodać, że pozwana nie wyjaśnia dlaczego wada oceny miałyby polegać na pominięciu przez Sąd Okręgowy okoliczności faktycznych mających świadczyć o braku świadomości skarżącej i jej męża co do rzeczywistej treści

pełnomocnictwa z 16 marca 2011r , w tym jakie dowody przeprowadzone w sprawie miałyby być podstawą dla tych, wadliwie , jej zdaniem pominiętych okoliczności , zarzut ten ocenić należy tym bardziej jako bezzasadny.

Nie ma racji pozwana , podnosząc zarzut naruszenia art. 328 §2 kpc , którego realizacji upatruje w nie ujęciu w motywach orzeczenia wszystkich okoliczności doniosłych dla rozstrzygnięcia.

Jak wynika z ukształtowanego i jednolitego , podzielanego przez Sąd Apelacyjny, w składzie rozstrzygającym sprawę, orzecznictwa Sądu Najwyższego może on być uzasadniony jedynie wyjątkowo , gdy konstrukcja pisemnych motywów orzeczenia Sądu niższej instancji jest tak wadliwa , iż nie zawierają one danych pozwalających na przeprowadzenie na ich podstawie kontroli instancyjnej orzeczenia.

Nieco inaczej kwestię tę ujmując , zarzut naruszenia tego przepisu jest uzasadniony wtedy , gdy uzasadnienie wyroku nie pozwala na stwierdzenie czy Sąd prawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego i [lub] procesowego.

Tego rodzaju zasadniczymi nie prawidłowościami uzasadnienie wyroku z 14 grudnia 2016r nie jest dotknięte albowiem w oparciu o nie jest wiadomym na podstawie jakich ustaleń faktycznych i na jakich źródłach dowodowych opartych , po przeprowadzeniu wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie , Sąd Okręgowy zastosował prawo materialne, służące ocenie jednobrzmiących roszczeń tak M. Z. (1) jak i spółki z o. o. (...).

Zważywszy , że twierdzonej wady G. Z. (1) upatrywała w pominięciu w motywach rozstrzygnięcia wszystkich okoliczności faktycznych , nie wskazując o jakie fakty chodzi , wniosek o bezzasadności ocenianego nie zarzutu jawi się jako tym bardziej , oczywisty.

Uznanie za rzutów procesowych za nietrafne , ma m. in. tę konsekwencję , iż ustalenia , które Sąd Okręgowy uczynił podstawą faktyczną rozstrzygnięcia , jako poprawne i kompletne , Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Nietrafne są także te zarzuty apelacyjne pozwanej , które dotyczą sposobu zastosowania przez Sąd Okręgowy norm prawa materialnego.

Zauważając , że podnosząc błąd Sądu w tym zakresie skarżącą nie precyzuje , które spośród przepisów prawa rodzinnego , dotyczących rozliczeń majątkowych pomiędzy małżonkami [w warunkach , na dzień wyrokowania, dalszego trwania związku pomiędzy G. i M. Z. (1) , czego skarżąca nie neguje] , miałyby zostać naruszone , powiedzieć trzeba , iż kwestia tych rozliczeń pozostaje zagadnieniem prawnie irrelewantnym dla oceny poprawności sposobu zastosowania przez Sąd I instancji prawa materialnego.

Odeprze również należy zarzut naruszenia art. 65 kc , w sposób wskazany przez apelującą już chociażby z tego powodu , że w motywach środka odwoławczego brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla wniosku , iż norma ta została naruszona.

Stwierdzenie , że wada subsumpcji tej normy pod ustalone w sprawie fakty miałyby polegać na braku ustalenia treści woli męża skarżącej wyrażonej w pełnomocnictwie z wiosny 2011[zapewne chodzi o pełnomocnictwo z 16 marca 2011r] jest tak bardzo ogólne , że nie zawiera w sobie żadnej istotnej treści. Pozwana nie wyjaśnia dlaczego udzielenie wówczas przez M. Z. pełnomocnictwa o tak bardzo szerokim zakresie , jaki wynika z jego brzmienia miałyby być sprzeczne z jego ówczesna wolą.

Teza przeciwna , na której opiera się , jednozdaniowo motywowany zarzut , jest tym bardziej gołosłowna gdy wziąć pod rozwagę , że z dokonanych w sprawie ustaleń nie wynika, aby pełnomocnictwo to zostało przez reprezentowanego wypowiedziane , nawet w warunkach podważania jego skuteczności, w ramach zakończonego zaskarżonym rozstrzygnięciem procesu.

Z tych przyczyn, nie dzieląc żadnego z zarzutów G. Z. (1) jej apelacja, jako niezasadna podlegała oddaleniu, na podstawie art. 385 kpc.

Bezzasadna jest również apelacja spółki (...)

Nietrafnie podnosi ona zarzut nierozpoznania istoty sprawy.

Odwołując się do wykładni tego pojęcia, użytego przez normę art. 386 §4 kpc powiedzieć należy, iż należy rozumieć je jako nie zbadanie przez Sąd rozstrzygający spór, merytorycznej podstawy dochodzonego roszczenia lub [i] zarzutów obronnych strony przeciwnej.

/por. w tej materii także stanowisko T. Erecińskiego w komentarzu do kodeksu postępowania cywilnego t. 2 s. 147 i n. oraz uwagi T. Wiśniewskiego w opracowaniu: Apelacja i kasacja, nowe środki odwoławcze w postępowaniu cywilnym s. 104 i n./

Wbrew zapatrywaniu skarżącej, która, pomimo rozbudowania redakcyjnego motywów apelacji, nie wskazuje bliżej dlaczego w sprawie miałyby dojść do nierozpoznania jej istoty, Sąd Okręgowy rozpoznał ją, w oparciu o fakty ustalone w sprawie, skoro ocenił zasadność żądania zgłoszonego w pozwie, także przez pryzmat wszystkich zarzutów, na jakich opierało się stanowisko procesowe strony przeciwnej. Objął tą oceną materialnoprawną podstawę żądania przez pryzmat skuteczności pełnomocnictwa udzielonego żonie przez M. Z. (1), w czym jak się wydaje [chociaż bliżej tego nie precyzując], upatruje skarżąca błędu Sądu, utożsamiając go z podnoszoną wadą. Z motywów orzeczenia bowiem jednoznacznie wynika, że Sąd Okręgowy ocenił to umocowanie do działania przez pełnomocnika na podstawie aktu z 16 marca 2011r, za skuteczne i wywołujące skutek prawny także w sferze praw i obowiązków M. Z. (1).

Wobec tego zarzut ten, jako niezasadny, należało odeprzeć

Nietrafny jest podnoszony przez spółkę zarzut przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów z przyczyn identycznych jak te, które zdecydowały o nie podzieleniu go w przypadku skarżącej G. Z. (1). To w jaki sposób Sąd niższej instancji dokonał tej oceny mieści się bowiem w granicach wyznaczonych przez te normę art. 233 §1 kpc

W tym kontekście powiedzieć należy, że zgłoszone w apelacji wnioski o przeprowadzenie dowodów z dokumentów, w postaci umowy kredytowej z 2007 oraz regulaminu kredytowania działalności gospodarczej, obowiązującego w pozwanym banku od 2005r, nie zostały uwzględnione przez Sąd II instancji albowiem są wnioskami spóźnionymi w rozumieniu art. 381 kpc.

Nie przekonują bowiem argumenty, które powodowa spółką powołała dla uzasadnienia ich zgłoszenia dopiero na etapie postępowania odwoławczego, skoro nie było [choćby z uwagi na daty powstania tych dokumentów oraz ściśle związki rodzinne pomiędzy prezesem jednoosobowego zarządu (...) i M. Z. (1) oraz jego żoną, aby wnioski takie formułować w ramach postępowania rozpoznawczego przed Sądem Okręgowym.

Wobec tego odwoływanie się przez skarżącą do treści tych dokumentów dla uzasadnienia stawianych zarzutów tak procesowych jak i materialnoprawnych nie może być uznane za usprawiedliwione.

Tym bardziej, że jak wynika z podstaw faktycznych powództw, roszczenia ekscydencyjne tak spółki z C. jak i M. Z. nie nawiązują do umowy kredytowej z 2007r ale do umowy o kredyt restrukturyzacyjny i ustanowionych wraz z nią zabezpieczeń w postaci przewłaszczenia ruchomości oznaczonych co do tożsamości i poręczenia, zwartych 29 września 2011r. oraz umowy przeniesienia prawa własności elementów linii do uboju drobiu i innych ruchomości na skarżącą spółkę z 15 stycznia 2014r.

Odwołując się do treści umów o kredyt restrukturyzacyjny i przewłaszczenia wskazać należy, że M. Z. (1) nie był ich stroną, a zaciągając zobowiązania na ich podstawie była wyłącznie G. Z. (1), jako jednoosobowy przedsiębiorca, prowadzący swoją działalność pod firmą (...), która w treści § 3 umowy przewłaszczenia zapewniła, że przewłaszczane rzeczy stanowią jej wyłączną własność nie będąc obciążonymi prawami osób trzecich. / por k. 140 i 144 akt /

Trzeba także zwrócić uwagę na całkowicie w motywach tego zarzutu pomijaną przez spółkę kwestię, iż Sąd Okręgowy, uznając za niewiarygodną relację J. Z. nie wyraził negowanego w apelacji tak (...) jak i M. Z. (1) [o której niżej], zapatrywania jakoby umowa pomiędzy spółką a G. Z. na którą wyraził zgodę jej mąż z 15 stycznia 2014r była umowa

pozorną. Stwierdził jedynie , że czynność ta została przedsięwzięta w celu uniknięcia konsekwencji postępowania egzekucyjnego , jakie miał podjąć bank , w warunkach nie spłacania zobowiązania kredytowego obciążającego G. Z. , na podstawie umowy o kredyt restrukturyzacyjny z 29 września 2011r.

Chybiony jest również zarzut procesowy naruszenia art. 328 §2 kpc.

Przyczyny jego bezzasadności są identyczne z tymi o których była mowa w odniesieniu do tożsamego w treści i motywach zarzutu apelacyjnego pozwanej G. Z. (1).

Nie są uzasadnione także zarzuty naruszenia prawa materialnego

W pierwszej kolejności przypomnieć należy , że zgodnie ze stanowiskiem prawnym Sądu Okręgowego umowa 15 stycznia 2014r , na podstawie której właścicielem linii do uboju drobiu i innych ruchomości [myjki wysokociśnieniowej i łuszcarki do lodu] miała stać się spółka (...) nie mogła odnieść skutku , a co za tym idzie powódka ta nie mogła , jako osoba trzecia nabyć do nich prawa własności do którego odwołuje się formułując powództwo ekscydencyjne. Wcześniej , tytuł własności do tych rzeczy uzyskał pozwany bank , na podstawie umowy przewłaszczenia z 29 września 2011r , w warunkach nie wykonywania przed powstaniem tytułu wykonawczego zobowiązującego do ich wydania , zobowiązania kredytowego przez dłużniczkę G. Z.

Tak eksponowana przez skarżącą kwestia przekroczenia zakresu pełnomocnictwa udzielonego pozwanej w dniu 16 marca 2011r jest o tyle nie doniosła dla oceny poprawności prawnej rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego , że [o czym była już mowa] zarówno umowa o kredyt jak i umowa przewłaszczenia z 29 września 2011r były zawierane przez G. Z. tylko w imieniu własnym a nie również w charakterze pełnomocnika męża. Stąd też zbędnym jest prowadzenie rozważań dotyczących tego jaka była istotna treść aktu pełnomocnictwa , jaki był zakres umocowania zeń wynikającego oraz to , czy rzeczywiście pełnomocnik zakres ten , przekroczył.

Kwestia ta mogłaby być doniosła dla ważności umowy poręczenia spłaty kredytu restrukturyzacyjnego jakiego miał udzielić M. Z. (1), za którego jako jego pełnomocnik umowę z bankiem podpisała żona Zagadnienie to nie jest jednak istotne biorąc pod uwagę podstawy faktyczne powództwa spółki powołane w motywach pozwu.

Z podanych przyczyn apelacja spółki (...) jako bezzasadna , podlegała oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc.

Nie może zostać uwzględniony także smrodek odwoławczy powoda M. Z. (1) albowiem nie można podzielić , także w tym przypadku , żadnego z zarzutów na których opiera się jego konstrukcja.

Bezzasadnie skarżący stawia zarzut naruszenia art. 233 §1 kpc, w następstwie , jak wskazuje, niepoprawnej oceny relacji J. Z. , przesłuchanej w charakterze strony. Ponieważ motywacja tego zarzutu jest zbieżna z tą do której odwoływała się w ramach tożsamego zarzutu spółka (...) , powołując się na już wyrażoną w tej kwestii ocenę , Sąd II instancji jest uprawniony poprzestać na wyżej wskazanej argumentacji , dostatecznie przemawiającej za uznaniem tego zarzutu za chybiony.

odeprzeć należy również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych

Odwołując się do motywów jakie sformułował M. Z. (1) by zarzut ten uzasadnić, usprawiedliwionym jest stwierdzenie , iż w istocie nie neguje on poprawności opartych na wnioskach wynikających z przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów ustaleń faktycznych ale to, jakiej treści oceny prawne na ich podstawie , w ramach oceny roszczenia zgłoszonego przez powoda zostały przez Sąd przyjęte.

Te niepoprawne , niego zdaniem , wnioski dotyczą tego , że skarżący nie mógł wyrazić w formie dorozumianej, zgody na zwarcie przez żonę czynności prawnych , które doprowadziły w swoich następstwach do rozporządzenia składnikami majątku wspólnego małżonków. Drugi natomiast , również niepoprawny , odnosi się do ważności umowy przewłaszczenia , którą ów brak zgody , ma w jego ocenie, wykluczać.

Tak motywowany zarzut , odnoszący się w istocie do sfery wniosków prawnych decydujących o treści orzeczenia poddanego kontroli instancyjnej , nie może być uznany za usprawiedliwiony.

Niezasadnie skarżący podnosi także , wśród zarzutów procesowych ten , w ramach którego wskazuje na naruszenie art. 787 kpc , który miałby zostać zrealizowany przez to , iż Sąd niezasadnie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z 22 kwietnia 2014r.

Tak motywowany zarzut jest w sposób oczywisty niezasadny , gdy zważyć , iż przedmiotem rozpoznania w sprawie były powództwa ekscydencyjne tak skarżącego jak i spółki z o. o. (...). Poza zakresem kognicji Sądu I instancji pozostały zatem zagadnienia doniosłe z punktu widzenia tej normy procesowej , której Sąd Okręgowy w sprawie po prostu nie stosował . Wobec tego nie mógł jej , wbrew zapatrywaniu M. Z. (1) naruszyć. [już tylko na marginesie należy wskazać , że kwestia nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu o którym mówi skarżący była uprzednio przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu w innym postępowaniu]

Bezzasadny jest prawno materialny zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 5 kc w następstwie jego niezastosowania

Podnosząc go , skarżący nie wyjaśnia bliżej ani tego , która z reguł właściwego postępowania składająca się na tę klauzulę generalną miałaby zostać naruszona ani też dlaczego sposób postępowania pozwanego banku , zawierającego umowy o kredyt restrukturyzacyjny , a w szczególności przewłaszczenia na zabezpieczenie miałyby być , w sposób obiektywnie uzasadniony , oceniane jako nadużycie prawa podmiotowego , nie zasługujące na ochronę .

To , iż powód uważa , że małżonka nie była uprawnioną , aby bez jego zgody dokonać tych czynności prawnych , nie może być równoznaczne z naruszeniem przez jedną lub obydwie strony tych czynności prawnych wskazanych wyżej zasad.

Stanowisko skarżącego jest przy tym niekonsekwentne , skoro z jednej strony podnosi , że umowy te są sprzeczne z prawem jako naruszające przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego ale jednocześnie upatruje ich nieważności na innej podstawie - właśnie sprzeczności z tymi zasadami do których odwołuje się art. 5 kc.

Ta niekonsekwencja tym bardziej wyklucza podzielenie stawianego zarzutu.

Dokonując oceny roszczenia M. Z. (1) z punktu widzenia a norm prawa rodzinnego i opiekuńczego dotyczących przynależności składników majątkowych do majątku małżonków oraz tego , w jakich warunkach może dojść do skutecznego przeniesienia własności tych składników na osoby trzecie w sytuacji gdy czynności rozporządzającej dokonuje tylko jeden z małżonków , ocenić należy , że żaden z argumentów , które skarżący przywołuje dla uzasadnienia swojego stanowiska o braku skutku rozporządzającego na podstawie umowy o przewłaszczenie z 29 września 2011r nie może być uznany za trafny.

W pierwszej kolejności zauważyć należy , że mimo konsekwentnych twierdzeń w tym zakresie , M. Z. (1) nie tylko nie dowiódł ale - będąc w sprawie profesjonalnie zastępowanym nie starał się nawet dowodzić , że przewłaszczona na bank linia do uboju drobiu i pozostałe ruchomości , których spór dotyczy , stanowiły składniki majątkowe objęte wspólnością majątkową jego i żony.

Z ustalenia poczynionych w sprawie , i w tym zakresie przez skarżącego nie negowanych w ramach środka odwoławczego wynika , że ruchomości te stanowiły element infrastruktury gospodarczej za pośrednictwem której G. Z. (1) prowadziła , jako jednoosobowy przedsiębiorca [a nie wspólnie z małżonkiem] działalność gospodarczą pod firmą (...) w C..

W tym też charakterze działając , zawarła obydwie umowy :o kredyt restrukturyzacyjny oraz umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie.

Nie może budzić wątpliwości, że dochody z tej działalności przynależały do majątku wspólnego ale w odniesieniu do samych składników, które to przedsiębiorstwo współtworzyły ocena ta, przy braku aktywności dowodowej stron, w tym przede wszystkim skarżącego, nie jest już tak oczywista.

Nawet jednak gdyby przyjąć, że składniki te były współwłasnością łączną małżonków to nie można podzielić zapatrywania skarżącego, że udzielając tak szerokiego zakresowo pełnomocnictwa żonie do działania w imieniu i ze skutkiem dla siebie, które objęte jest aktem notarialnym z 16 marca 2011r- rep. (...)sporządzonym w kancelarii notarialnej A. Z., powód nie wyraził zgody dokonanie tych czynności, które miały za przedmiot materie wskazane w jego treści i nie apróbował ich następstw odnoszących się do składników majątku wspólnego małżonków Z..

Odwołanie się do jego literalnego brzmienia już wystarcza do potwierdzenia, że na jego podstawie G. Z. (1) była uprawniona do tego aby zawierać [także w imieniu i ze skutkiem prawnym dla męża] m. in. umów kredytowych z dowolnymi bankami oraz dokonywania ich zabezpieczeń.

Racjonalna, obiektywna ocena treści tak szerokiego pełnomocnictwa do dokonania czynności, które z całą pewnością stanowiły przekroczenie zakresu zwykłego zarządu majątkiem wspólnym usprawiedliwia wniosek, że decydując się na jego udzielenie powód wyrażał zgodę na te czynności, której obecnie, jak się w wydaje tylko z przyczyn procesowych, zaprzecza.

Trafność takiego wniosku upewnia także to, że pomimo podnoszonej w ramach procesu braku zgody na te czynności, jak doradca pełnomocnictwom z 16 marca 2011r nie zostało przez M. Z. (1) odwołane. Małżonkowie nie przedsięwzięli również żadnych kroków do tego np. aby wyłączyć pomiędzy sobą ustrój wspólnoty majątkowej małżeńskiej.

Czynność przewłaszczenia na zabezpieczenie, która jest przez skarżącego podważana, nie może być z punktu widzenia pozwanego banku oceniana jako nieważna na podstawie art. 37 kr i op także dlatego, skutek rozporządzający wynikający umowy przewłaszczenia, legitymujący bank jako właściciela przewaszczonych ruchomości wynika z normy ochronnej art. 38 kr i op, której działaniem sfera jego praw jest osłonięta.

Uwzględniwszy wynikające z art. 7 kc domniemanie dobrej wiary, okoliczności ustalone w sprawie, w sposób ostateczny usprawiedliwiają wniosek, że Bank Spółdzielczy w L. zawierając umowę z 29 września 2011r z której wynikało prawo do tych rzeczy, w warunkach nie realizowania zobowiązania kredytowego przez G. Z. (1), mógł być w sposób usprawiedliwiony przekonany, szczególnie wobec treści jej zapewnienia wynikającego z treści §3, że dłużniczka jest uprawniona do dysponowania tymi ruchomościami jako ich właścicielka.

Z podanych wyżej przyczyn w uznaniu apelacji M. Z. (1) za niezasadną, Sąd Apelacyjny orzekł o jego oddaleniu, na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc i wynikającej z niej, dla wzajemnego ich rozliczenia pomiędzy stronami, zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwoty należne Bankowi Spółdzielczemu w L. od przegrywających M. Z. (1) i spółki (...), zostały ustalone, uwzględniając określoną w środkach odwoławczych wartość przedmiotu zaskarżenia na podstawie §2 pkt 6 w zw z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 [DzU z 2015 poz. 1804 z późn. zm]

Do obciążenia tymi kosztami pozwanej G. Z. (1), której apelacja także została oddalona, brak było podstaw albowiem występowała ona po tej samej stronie procesowej co wygrywający sprawę bank.

Wynagrodzenie dla pełnomocnika z urzędu, reprezentującego w postępowaniu apelacyjnym M. Z. (1), zostało przyznane ze środków budżetowych Skarbu Państwa, na podstawie §8 pkt 6 w zw z §16 ust. 1 pkt 2 oraz § 4 ust. 3

Rozporządzenia MS w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016r [DzU z 2016 poz. 1714]

SSA Grzegorz Krężolek SSA Jerzy Bess SSA Paweł Czepiel